

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE .../.../RIA

af

om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Den Franske Republik, Kongeriget Sverige og Kongeriget Belgien,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd støttede på mødet den 15. og 16. oktober 1999 i Tammerfors princippet om gensidig anerkendelse, der bør være hjørnестenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civilretlige og det strafferetlige område.
- (2) Princippet om gensidig anerkendelse bør også gælde kendelser, der afsiges under straffesagens forberedelse, især når de giver de kompetente myndigheder mulighed for hurtigt at sikre bevismateriale og beslaglagte formuegoder, der let kan flyttes.
- (3) Den 29. november 2000 vedtog Rådet i overensstemmelse med konklusionerne fra Tammerfors et program med foranstaltninger til gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager, som gav første prioritet (foranstaltning 6 og 7) til vedtagelse af et instrument, der anvender princippet om gensidig anerkendelse på indefrysning af bevismaterialer og formuegoder.
- (4) Et samarbejde mellem medlemsstaterne på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse og umiddelbar fuldbyrdelse af retsafgørelser forudsætter, at der er tillid til, at de afgørelser, der skal anerkendes og fuldbyrdes, altid vil blive truffet i overensstemmel-

se med principperne om legalitet, subsidiaritet og proportionalitet.

- (5) De rettigheder, som tilkommer en berørt part eller godtroende tredjemand, bør sikres.
- (6) Denne rammeafgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i artikel 6 i TEU og afspejles i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig kapitel VI. Intet i denne rammeafgørelse kan fortolkes som et forbud mod at nægte at indefryse formuegoder, for hvilke der er afsagt en indefrysningkendelse, hvis der er objektive grunde til at formode, at indefrysningkendelsen er afsagt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af vedkommendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde. Denne rammeafgørelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige bestemmelser om ret til en retfærdig rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier –

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE

ARTIKEL 1

Formål

Formålet med denne rammeafgørelse er at fastsætte regler, hvorefter en medlemsstat skal anerkende og på sit område fuldbyrde en indefrysningkendelse afsagt af en judiciel myndighed i en anden medlemsstat. Den indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende